

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Варварівська сільська рада
Долинського району
Кіровоградської області
вул. Садова, 6, с. Варварівка, 28510

*Пропозиції щодо удосконалення
проекту регуляторного акту*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Варварівської сільської ради Долинського району Кіровоградської області «Про встановлення єдиного податку для фізичних осіб – підприємців для першої та другої групи платників єдиного податку» (далі - Проект рішення 1), «Про встановлення податку на майно в частині плати за землю» (далі - Проект рішення 2), «Про встановлення податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» (далі - Проект рішення 3), «Про порядок відшкодування фактичних витрат на копіювання або друк документів, що надаються за запитом на інформацію» (далі – Проект рішення 4) та «Про затвердження порядку пайової участі (внеску) замовників у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури с. Варварівка» (далі - Проект рішення 5) та документи, що надані до нього листом Варварівської сільської ради Долинського району Кіровоградської області від 09.06.2017 № 146/02-21.

За результатами проведеного аналізу зазначених вище проектів рішень, експертних висновків постійної комісії з питань бюджету (регуляторної політики, підприємництва) щодо їх регуляторного впливу та аналізів регуляторного впливу проектів рішень на відповідність вимогам статті 4 Закону встановлено наступне.

Щодо Проектів рішень 1 – 3 в цілому

1. Проектами рішень 1-3 на території Варварівської сільської ради встановлюється: єдиний податок для фізичних осіб – підприємців для першої та другої групи платників податку, податок на майно в частині плати за землю та податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ.

Державна регуляторна служба України
ВІХ №6519/0/20-17 від 04.08.2017

Натомість, у Проектах рішень 2-3 відсутні деякі обов'язкові елементи, наприклад: строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку, що не узгоджується зі статтею 12 ПКУ.

У зв'язку з чим, пропонуємо у Проектах рішень 2-3 визначити всі обов'язкові елементи податку або зробити посилання на конкретні положення ПКУ (абзаци, пункти, частини, статті та розділи), якими вони встановлені.

2. Назви Проектів рішень 1-3 потребують редакційних правок в частині доповнення назвою сільської ради, на території якої встановлюються місцеві податки та роком, в якому планується застосовувати такі ставки податків.

Щодо Проекту рішення 1

Проектом рішення 1 встановлюється податок для фізичних осіб – підприємців для першої та другої груп платників єдиного податку.

1. В преамбулі до Проекту рішення 1 наведено посилання на Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2017 році» від 20 грудня 2016 року № 1797. Зазначеним законом внесено зміни до ПКУ та регулювалися питання сплати податків у 2017 році.

Враховуючи, що зазначеним законом не регулюються питання сплати місцевих податків у 2018 році, пропонуємо виключити посилання на нього з преамбули Проекту рішення 1.

2. Відповідно до пункту 293.2 статті 293 ПКУ, фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб – підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць: для першої групи платників єдиного податку - у межах до 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму; для другої групи платників єдиного податку - у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

Додаток 1 до Проекту рішення 1 має назву «Ставки єдиного податку для фізичних осіб - підприємців для першої групи платників єдиного податку від 1% до 10% прожиткового мінімуму».

Назва додатку 2 до Проекту рішення 1 – «Ставки єдиного податку для фізичних осіб - підприємців для другої групи платників єдиного податку від 2% до 20% мінімальної заробітної плати».

З метою приведення додатків 1 та 2 до Проекту рішення 1 у відповідність до вимог статті 293 ПКУ, пропонуємо назву додатку 1 до Проекту рішення 1 викласти у наступній редакції: «Фіксовані ставки єдиного податку для фізичних осіб – підприємців для першої групи платників єдиного податку (у відсотках від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого на 1 січня звітного року)». Назву додатку 2: «Фіксовані ставки єдиного податку для фізичних осіб - підприємців для другої групи платників єдиного податку (у відсотках від мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року)».

Щодо Проекту рішення 2

Проектом рішення 2 встановлюється податок на майно в частині плати за землю.

1. Пунктом «Ставка податку» Проекту рішення 2 визначено, що ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі (не більше 3 відсотків) від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь - (не менше 0,3 та не більше 1 %) від їх нормативної грошової оцінки. Також, зазначеним пункту Проекту рішення 2 визначаються фіксовані ставки земельного податку відповідно до виду використання земельних ділянок.

Таким чином, Проект рішення 2 містить як фіксовані ставки податку, так і їх межі (встановлені пунктом 274.1 статті 274 ПКУ), що не узгоджується з вимогами статті 274 ПКУ та є неоднозначним для трактування особами, які будуть виконувати або впроваджувати вимоги даного регуляторного акта.

Таким чином, пропонуємо виключити з Проекту рішення 2 неоднозначні норми («не більше», «не менше»), одночасно визначивши фіксовані ставки земельного податку залежно від категорії земельних ділянок та їх використання.

2. Пункт «Пільги щодо сплати податку для юридичних осіб» Проекту рішення 2 потребує приведення у відповідність до вимог пункту 282.1 статті 282 ПКУ, якою встановлено перелік юридичних осіб, що звільняються від сплати земельного податку.

3. Пунктом «Оренда плата» Проекту рішення 2 регулюються питання орендної плати.

Так, підпунктом 14.1.147 пункту 14.1 статті 14 ПКУ визначено, що плата за землю – обов’язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності. Відповідно до пункту 288.1 статті 288 ПКУ підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

В свою чергу, згідно з вимогами пункту 288.4 цієї ж статті розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем, а при цьому, пунктом 288.5 статті 288 ПКУ визначаються межі розміру річної суми платежу з орендної плати.

Отже, пропонуємо виключити з Проекту рішення 2 пункт «Оренда плата», а назву Проекту рішення 2 викласти у наступній редакції: «Про встановлення на території Варварівської сільської ради земельного податку на 2018 рік».

4. Відповідно до підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ, одиниця площі оподатковуваної земельної ділянки: у межах населеного пункту - 1 (один) метр квадратний (кв. метр); за межами населеного пункту - 1 (один) гектар (га).

У зв’язку із зазначеним, пропонуємо у Проекті рішення 2 уточнити місцезнаходження земельних ділянок, для яких визначаються ставки земельного податку, та при встановленні ставок, що поширюються на населені пункти, дотримуватись вимог підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ.

5. Потребує редакційних правок нумерація пунктів Проекту рішення 2 (є пункти 3 та 4, проте пункти 1 та 2 – відсутні).

Щодо Проекту рішення 3

Проектом рішення 3 встановлюється податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

1. Пункт 2 Проекту рішення 3 потребує приведення у відповідність до вимог підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ, яким встановлюється виключний

перелік об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, що не є об'єктом оподаткування.

2. Пунктом 4 Проекту рішення 3 встановлюються ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки. Підпунктами 4.1 та 4.2 пункту 4 Проекту рішення 3 встановлюються ставки податку для об'єктів житлової та нежитлової нерухомості для фізичних та юридичних осіб. Окрім фіксованих ставок податку, у підпунктах 4.1 та 4.2 пункту 4 Проекту рішення 3 зазначено межі такого податку («що не перевищує 2 відсотки»).

Водночас, підпунктом 266.5.1 пункту 266.6 статті 266 ПКУ визначено, що ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що не перевищує 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

У зв'язку із зазначеним, пропонуємо, виключити з Проекту рішення 3 норми («що не перевищує 2 відсотки»), залишивши фіксовані ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Враховуючи вищевикладене, проекти рішень не узгоджуються з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо Проекту рішення 4

Відповідно до вимог статті 1 Закону, проект рішення Варварівської сільської ради Долинського району Кіровоградської області «Про порядок відшкодування фактичних витрат на копіювання або друк документів, що надаються за запитом на інформацію» не містить норм регуляторного характеру, а його прийняття не потребує реалізації передбачених цим Законом процедур.

Щодо Проекту рішення 5

Проектом рішення 5 затверджується Порядок залучення та використання пайової участі (внеску) замовників у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури с. Варварівка (додатки 1, 2 до Проекту рішення 5).

1. У преамбулі до Проекту рішення 5 зазначено, що сільська рада прийняла рішення керуючись, серед іншого, статтями 43, 44, 55, 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

Проте, статтею 43 вищезазначеного закону регулюються питання, які вирішуються районними і обласними радами виключно на їх пленарних засіданнях, а статтею 44 - делегування повноважень районних і обласних рад відповідним місцевим державним адміністраціям.

Питання залучення виконавчими органами сільських, селищних, міських рад на договірних засадах коштів підприємств, установ та організацій незалежно від форм власності, розташованих на відповідній території, та коштів населення, а також бюджетних коштів на будівництво, розширення, ремонт і утримання на пайових засадах об'єктів соціальної і виробничої інфраструктури регулює пункт 5) частини а) статті 28 Закону України «Про місцеве

самоврядування в Україні». Отже, пропонуємо виключити з преамбули статті 43 та 44 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» з одночасним доповненням її статтею 28.

2. Додатком 1 до Проекту рішення 5 затверджується Порядок залучення та використання пайової участі (внеску) замовників у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури с. Варварівка (далі – Порядок).

Проте, в тексті Порядку зустрічаються посилання на пункти Положення, розписуються завдання та сфера дії Положення, визначаються терміни, що використовуються в Положенні інші посилання на Положення. Отже, пропонуємо слово «Положення» в додатку 1 до Проекту рішення 5 замінити на слово «Порядок» у відповідному відмінку.

3. Пунктом 2 розділу I Порядку визначено, що залучення до пайової участі у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури Варварівської сільської ради є обов'язковим для всіх замовників (фізичних осіб - підприємців, фізичних та юридичних осіб), які мають намір здійснити нове будівництво, реконструкцію, розширення, капітальний ремонт, технічне переоснащення (далі - будівництво) об'єкта містобудування на території с. Варварівка, незалежно від форми власності замовника, розташування та функціонального призначення об'єкта будівництва, крім випадків, передбачених п.1.5 цього Положення. Проте, Порядок не містить пункту 1.5.

Водночас, пунктом 5 розділу I додатку 1 до Проекту рішення 5 встановлено перелік об'єктів, на які не поширюється дія цього Положення у разі здійснення будівництва. До переліку увійшли: об'єкти будь-якого призначення на замовлення органів державної влади або органів місцевого самоврядування за рахунок коштів державного або місцевого бюджетів; будинки житлового фонду соціального призначення та доступного житла; житлові будинки на земельних ділянках, придбаних на аукціоні, за умови включення до ціни таких земельних ділянок вартості облаштування їх інженерними мережами; об'єкти, що споруджуються замість пошкоджених або зруйнованих внаслідок стихійного лиха чи техногенних аварій; об'єкти комунальної власності, які задіяні в наданні послуг населенню міста, або спрямовані на покращення і розвиток інженерно-транспортної інфраструктури.

Відповідно до пункту 4 статті 40 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» (далі – Закон про містобудівну діяльність) до пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту не залучаються замовники у разі будівництва:

1) об'єктів будь-якого призначення на замовлення державних органів або органів місцевого самоврядування за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

2) будівель навчальних закладів, закладів культури, фізичної культури і спорту, медичного і оздоровчого призначення;

3) будинків житлового фонду соціального призначення та доступного житла;

4) індивідуальних (садибних) житлових будинків, садових, дачних будинків загальною площею до 300 квадратних метрів, господарських споруд, розташованих на відповідних земельних ділянках;

5) об'єктів комплексної забудови територій, що здійснюється за результатами інвестиційних конкурсів або аукціонів;

6) об'єктів будівництва за умови спорудження на цій земельній ділянці об'єктів соціальної інфраструктури;

7) об'єктів, що споруджуються замість тих, що пошкоджені або зруйновані внаслідок надзвичайних ситуацій техногенного або природного характеру;

8) об'єктів, передбачених Державною цільовою програмою підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу, за рахунок коштів інвесторів;

9) об'єктів інженерної, транспортної інфраструктури, об'єктів енергетики, зв'язку та дорожнього господарства (крім об'єктів дорожнього сервісу);

10) об'єктів у межах індустриальних парків на замовлення ініціаторів створення індустриальних парків, керуючих компаній індустриальних парків, учасників індустриальних парків.

Таким чином, пункт 5 розділу I додатку 1 до Проекту рішення 5 потребує приведення у відповідність до вимог пункту 4 статті 40 Закону про містобудівну діяльність, яким встановлено виключний перелік об'єктів, при будівництві яких замовники не залучаються до пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту.

4. Відповідно до пункту 2 статті 40 Закону про містобудівну діяльність, замовник, який має намір щодо забудови земельної ділянки у відповідному населеному пункті, зобов'язаний взяти участь у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту, крім випадків, передбачених частиною четвертою цієї статті.

Тобто, участь у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту бере участь замовник, який має намір щодо забудови земельної ділянки.

Але, пунктом 2 розділу I додатку 1 до Проекту рішення 5 визначено, що залучення до пайової участі у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури Варварівської сільської ради є обов'язковим для всіх замовників (фізичних осіб - підприємців, фізичних та юридичних осіб), які мають намір здійснити нове будівництво, реконструкцію, розширення, капітальний ремонт, технічне переоснащення (далі - будівництво) об'єкта містобудування.

Таким чином, пункт 2 розділу I додатку 1 до Проекту рішення 5 потребує приведення у відповідність до вимог пункту 2 статті 40 Закону про містобудівну діяльність, в частині редакційних правок щодо визначення коректного посилання на норми Порядку.

5. Пунктом 1 розділу II додатку 1 до Проекту рішення 5 визначено, що виконавчий комітет Варварівської сільської ради у рішеннях про надання дозволу Забудовнику для здійснення будівництва (крім Забудовників об'єктів містобудування, зазначених у п.1.5 цього Положення), передбачає у текстовій частині рішення виконкому про зобов'язання Забудовника укласти з Варварівською сільською радою договір про внески коштів замовників, для розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури с. Варварівка (далі - Договір про внесок забудовників).

Питання надання дозволів на виконання будівельних робіт регулюються пунктом 1 статті 37 Закону про містобудівну діяльність, згідно якої, право на

виконання підготовчих робіт (якщо вони не були виконані раніше згідно з повідомленням про початок виконання підготовчих робіт) і будівельних робіт на об'єктах будівництва, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів з середніми (СС2) та значними (СС3) наслідками, підключення об'єкта будівництва до інженерних мереж та споруд надається замовнику та генеральному підряднику чи підряднику (якщо будівельні роботи виконуються без залучення субпідрядників) після отримання дозволу на виконання будівельних робіт.

Дозвіл на виконання будівельних робіт видається органами державного архітектурно-будівельного контролю на безоплатній основі протягом десяти робочих днів з дня реєстрації заяви. За наявності дозволу на виконання будівельних робіт отримання замовником та генеральним підрядником чи підрядником (у разі якщо будівельні роботи виконуються без залучення субпідрядників) інших документів дозвільного характеру для виконання будівельних робіт та видалення зелених насаджень у межах будівельного майданчика не вимагається (пункт 2 статті 37 Закону про містобудівну діяльність).

Відповідно до пункту 1 статті 36 Закону про містобудівну діяльність, право на виконання підготовчих робіт (якщо вони не були виконані раніше згідно з повідомленням про початок виконання підготовчих робіт) і будівельних робіт на об'єктах, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів з незначними наслідками (СС1), об'єктах, будівництво яких здійснюється на підставі будівельного паспорта, надається замовнику та генеральному підряднику чи підряднику (у разі якщо будівельні роботи виконуються без залучення субпідрядників) після подання повідомлення про початок виконання будівельних робіт.

Відповідно до пункту 2 статті 36 Закону про містобудівну діяльність, виконувати будівельні роботи без подання повідомлення про початок виконання будівельних робіт забороняється. Отримання замовником інших документів дозвільного характеру для виконання будівельних робіт, крім направлення повідомлення про початок виконання будівельних робіт до відповідного органу державного архітектурно-будівельного контролю відповідно до частини першої цієї статті, не вимагається.

Таким чином, у органів місцевого самоврядування відсутні правові підстави для надання дозволу забудовнику для здійснення будівництва.

Враховуючи вищезазначене, пункт 1 розділу II додатку 1 до Проекту рішення 5 потребує виключення.

6. Пунктом 2 розділу II додатку 1 до Проекту рішення 5 встановлено, що забудовник до того часу, як здійснити погодження робочого проекту відділом архітектури та містобудування, звертається до виконавчого комітету сільської ради із заявою про укладення Договору про внесок забудовників об'єктів містобудування у створення та розвиток інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури села.

Натомість, відповідно до пункту 8 статті 40 Закону про містобудівну діяльність, розмір пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту визначається протягом десяти робочих днів з дня реєстрації органом місцевого самоврядування звернення замовника про укладення договору про пайову участь

та доданих до нього документів, що підтверджують вартість будівництва об'єкта, з техніко-економічними показниками.

Пунктом 9 статті 40 Закону про містобудівну діяльність визначено, що договір про пайову участь у розвитку інфраструктури населеного пункту укладається не пізніше ніж через 15 робочих днів з дня реєстрації звернення замовника про його укладення, але до прийняття об'єкта будівництва в експлуатацію.

Тобто, Законом про містобудівну діяльність визначено, що договір про пайову участь у розвитку інфраструктури населеного пункту укладається до прийняття об'єкта будівництва в експлуатацію.

Отже, пропонуємо привести пункт 2 розділу II додатку 1 до Проекту рішення 5 у відповідність до вимог пунктів 8 та 9 статті 40 Закону про містобудівну діяльність

7. Відповідно до пункту 3 розділу II додатку 1 до Проекту рішення 5, Типовий договір про залучення коштів на розвиток інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури с. Варварівка затверджується рішенням сільської ради.

Враховуючи, що Типовий договір планується затвердити додатком 2 до цього рішення, пропонуємо викласти пункт 3 додатку 1 до Проекту рішення 5 у наступній редакції: «Типовий договір про залучення коштів на розвиток інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури с. Варварівка затверджується додатком 2 до цього рішення».

8. Пунктом 4 розділу II додатку 1 до Проекту рішення 5 визначено розмір пайової участі (внеску) замовника у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури села у розмірі 5% від загальної вартості будівництва об'єктів (за виключенням технологічного обладнання) - для реконструкції квартир на території середньої та периферійної частини села.

Натомість, реконструкція квартир не підпадає під регулювання пункту 2 статті 40 Закону про містобудівну діяльність, відповідно до якого участь у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту бере участь замовник, який має намір щодо забудови земельної ділянки.

Таким чином, пункт 4 розділу II додатку 1 до Проекту рішення 5 потребує приведення у відповідність до вимог пункту 2 статті 40 Закону про містобудівну діяльність.

9. Пунктом 6 розділу II додатку 1 до Проекту рішення 5 визначено, що розмір пайової участі (внеску) замовника у створенні і розвитку інфраструктури міста визначається не пізніше 15-ти робочих днів з дня реєстрації виконкомом звернення замовника про укладення договору про пайову участь та доданих до нього документів: проектно-кошторисної документації після висновку комплексної державної експертизи.

Проте, відповідно до пункту 8 статті 40 Закону про містобудівну діяльність, розмір пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту визначається протягом десяти робочих днів з дня реєстрації органом місцевого самоврядування звернення замовника про укладення договору про пайову участь та доданих до нього документів, що підтверджують вартість будівництва об'єкта, з техніко-економічними показниками.

Відповідно до пункту 5 статті 40 Закону про містобудівну діяльність, у разі якщо загальна кошторисна вартість будівництва об'єкта не визначена згідно з будівельними нормами, державними стандартами і правилами, вона визначається на основі встановлених органом місцевого самоврядування нормативів для одиниці створеної потужності.

Таким чином, пропонуємо привести пункт 6 розділу II додатку 1 до Проекту рішення 5 у відповідність до вимог статті 40 Закону про містобудівну діяльність.

10. Розділом IV додатку 1 до Проекту рішення 5 визначено, що кошти, які надійшли від Забудовників на розвиток інфраструктури, використовуються на: розвиток інфраструктури та інженерних мереж села; ремонт та утримання доріг та дорожньої інфраструктури села; організацію методологічного підходу по розробці, оцінці, впровадженню інвестиційних проектів, проведення семінарів, випуск буклетів та спеціальної літератури; надання фінансової допомоги суб'єктам підприємницької діяльності згідно клопотання голови спілки підприємців; освітлення вулиць села; співфінансування об'єктів житлово-комунального господарства, що фінансуються за рахунок субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на виконання інвестиційних проектів, спрямований на соціально-економічний розвиток регіонів та державних програм; фінансування заходів з підготовки та відзначення державних свят; надання субсидій та поточних трансфертів підприємствам комунальної та спільної власності територіальної громади; надання капітальних трансфертів підприємствам комунальної та спільної власності територіальної громади.

Натомість, відповідно до пункту 10 статті 40 Закону про містобудівну діяльність, кошти, отримані як пайова участь у розвитку інфраструктури населеного пункту, можуть використовуватися виключно для створення і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури відповідного населеного пункту (інженерно-транспортна інфраструктура - комплекс інженерних, транспортних споруд і комунікацій - стаття 1 Закону про містобудівну діяльність).

Відповідно до підпункту 4-1) пункту 1 статті 71 Бюджетного кодексу України (далі - БКУ), кошти пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту, отримані відповідно до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» включаються до бюджету розвитку місцевих бюджетів.

Відповідно до пункту 2 зазначеної статті БКУ, до витрат бюджету розвитку місцевих бюджетів належать: погашення місцевого боргу; капітальні видатки, включаючи капітальні трансферти іншим бюджетам (крім капітальних видатків, що здійснюються за рахунок визначених пунктами 2-13 частини першої статті 69-1 цього Кодексу надходжень спеціального фонду місцевих бюджетів); внески органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування до статутного капіталу суб'єкта господарювання; проведення експертної грошової оцінки земельної ділянки, що підлягає продажу відповідно до статті 128 Земельного кодексу України, за рахунок авансу, внесеного покупцем земельної ділянки; підготовка земельних ділянок несільськогосподарського призначення або прав на них державної (до розмежування земель державної та комунальної власності) чи комунальної власності для продажу на земельних торгах та проведення таких торгів; платежі, пов'язані з виконанням гарантійних зобов'язань

Автономної Республіки Крим чи територіальної громади міста; розроблення містобудівної документації на місцевому та регіональному рівнях.

Відповідно до пункту 3 статті 71 БКУ, капітальні видатки бюджету розвитку спрямовуються на: соціально-економічний розвиток регіонів; виконання інвестиційних проектів; будівництво, капітальний ремонт та реконструкцію об'єктів соціально-культурної сфери і житлово-комунального господарства; будівництво газопроводів і газифікацію населених пунктів; будівництво і придбання житла окремим категоріям громадян відповідно до законодавства; збереження та розвиток історико-культурних місць України та заповідників; будівництво та розвиток мережі метрополітенів; придбання вагонів для комунального електротранспорту; розвиток дорожнього господарства; придбання шкільних автобусів та автомобілів швидкої медичної допомоги; комп'ютеризацію та інформатизацію загальноосвітніх навчальних закладів; природоохоронні заходи; інші заходи, пов'язані з розширенням відтворенням.

Таким чином, фінансування заходів з підготовки та відзначення державних свят; надання фінансової допомоги суб'єктам підприємницької діяльності згідно клопотання голови спілки підприємців; організація методологічного підходу по розробці, оцінці, впровадженню інвестиційних проектів, проведення семінарів, випуск буклетів та спеціальної літератури не може фінансуватися за рахунок коштів, отриманих як пайова участь у розвитку інфраструктури населеного пункту.

Отже, пропонуємо привести розділ IV додатку 1 до Проекту рішення 5 у відповідність до вимог чинного законодавства України.

11. Додатком 2 до Проекту рішення 5 затверджується Типовий договір про сплату розміру відсотку пайової участі замовника будівництва на розвиток інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури села Варварівки (далі – Типовий договір).

Підпунктом 2.1 пункту 2 Типового договору встановлено, що до зобов'язань виконкому віднесено здійснення розрахунку розміру коштів пайової участі Замовника на розвиток інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури села після надання замовником загальної кошторисної вартості об'єкта будівництва.

Пунктом 3 Типового договору встановлюються зобов'язання замовника будівництва, а саме:

- надання до відділу містобудування та архітектури проектно-кошторисної документації на об'єкт містобудування до отримання документів на право виконання будівельних робіт;

- укладання договору про сплату коштів пайової участі замовника будівництва на розвиток інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури села Варварівки до отримання документів на право виконання будівельних робіт.

Проте, зазначені пункти не відповідають вимогам пунктів 8 та 9 статті 40 Закону про містобудівну діяльність, відповідно до яких договір про пайову участь у розвитку інфраструктури населеного пункту укладається до прийняття об'єкта будівництва в експлуатацію.

Отже, Типовий договір потребує приведення у відповідність до вимог Закону про містобудівну діяльність.

Таким чином, Проект рішення 5 потребує доопрацювання з метою приведення у відповідність до вимог чинного законодавства України.

Враховуючи вищевикладене, Проект рішення 5 не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізів регуляторного впливу до Проектів рішень 1-3 (далі – АРВ)

Надані АРВ не у повній мірі відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ, згідно з вимогами Методики, розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив.

Водночас, розділами I «Визначення проблеми» АРВ чітко не визначено проблеми, які передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, її масштаб та важливість, також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на яких проблема справляє найбільший негативний вплив. Зазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, принципом доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

Розділом II «Цілі державного регулювання» АРВ визначаються цілі регулювання, але відсутність чітко визначених проблем громадян не дозволяє визначити цілі, які планується досягти впровадженням державного регулювання.

При підготовці розділу III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ визначаються альтернативи вирішення проблем, однією з яких є «Не прийняття регуляторного акта».

В описі цієї альтернативи в АРВ Проекту рішення 3 зазначено, що по закінченню 2017 року діюче на території сільської ради рішення про встановлення єдиного податку має бути скасовано як таке, що не пройшло регуляторну процедуру і не поширюється на подальші періоди. Суб'єкти господарювання залишаться без нормативного акту. Відповідно до підпункту 12.3.5 пункту 12.3 статті 12 ПКУ податок буде справлятися виходячи з норм Кодексу із застосуванням мінімальних ставок податку для суб'єктів господарювання у 2018 році, а фізичних осіб – платників податку у 2019 році, що суттєво погіршить надходження до бюджету протягом двох років.

Однак, органи місцевого самоврядування, в рамках, визначених Бюджетним та Податковими кодексами України, мають до 15 липня кожного року прийняти та оприлюднити рішення про встановлення місцевих податків та зборів на наступний рік з визначенням обов'язкових елементів, встановлених положеннями ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.

У разі, якщо сільська, селищна, міська рада або рада об'єднаних територіальних громад, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, у встановлений термін не прийняла рішення про встановлення відповідних місцевих податків і зборів на наступний рік, такі податки справляються, виходячи з норм цього Кодексу, із застосуванням їх мінімальних ставок та без застосування відповідних коефіцієнтів, а плата за землю справляється із застосуванням ставок, які діяли до 31 грудня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування плати за землю (підпункт 12.3.5 пункту 12.3 статті 12 ПКУ).

Тобто, враховуючи норми Бюджетного та Податкового кодексів України, органи місцевого самоврядування мають щорічно (до 15 липня кожного року) переглядати розміри ставок місцевих податків та зборів, що справляються в установленому ПКУ порядку. Відповідні ставки будуть діяти лише протягом року, на який прийняті.

Таким чином, при розгляді зазначеної альтернативи в АРВ Проекту рішення 3 не враховані всі вимоги ПКУ та, відповідно, некоректно оцінено її вплив на платників податку.

В розділах III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ, розробник при описі вигод та витрат для держави, громадян та суб'єктів господарювання визначив мінімальний перелік вигод та витрат, обмежився виключно текстовим описом, не навів жодних витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, тобто, сплати податків та зборів за ставками, запропонованими проектами рішень, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

У розділах III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ вказано, що регулювання поширюється виключно на суб'єктів малого та мікробізнесу, для яких у кожному АРВ розраховано Тест малого підприємництва (далі - М-тест). Зазначаємо, що при наведенні значень кількості суб'єктів господарювання у розрізі суб'єктів великого, середнього, малого та мікропідприємництва, які підпадають під дію регулювання, доцільно наводити посилання на джерело отримання цих даних.

Крім того, при оцінюванні впливу альтернатив на органи влади у розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ Проекту рішення 2, до витрат органів влади віднесено витрати на розповсюдження та тиражування акту, що не враховує вимоги Методики: в процесі проведення оцінки впливу необхідно кількісно визначити витрати, які будуть виникати внаслідок дії регуляторного акта.

Окрім зазначеного, розробником в АРВ не наведено алгоритм визначення запропонованих проектами рішень розмірів ставок відповідного податку.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ Проекту рішення 2 визначено, що дія акту поширюється на 247 суб'єктів малого та мікропідприємництва, при цьому М-тест розраховано для 156 суб'єктів. Враховуючи наявність усього 594 мешканців Варварівської сільської ради, кількість 247 суб'єктів малого та мікропідприємництва є сумнівною. В М-тестах, також, не розраховано адміністративні витрати суб'єктів малого підприємництва, до яких можна віднести витрати на здійснення процедур

щодо отримання первинної інформації про вимоги регулювання (ознайомлення суб'єктів господарювання із новими ставками податку) та організацію виконання вимог регулювання (внесення змін до внутрішніх процедур обліку та звітності). Не розраховано і сумарні витрати суб'єктів малого підприємництва, що виникають у процесі реалізації акту (розділ 4 М-тесту).

У зв'язку з відсутністю в АРВ всіх необхідних числових даних та розрахунків витрат, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття проектів регуляторних актів, розробником не доведено, що існуючі регулювання не вирішують проблему, а також не обґрунтовано, що запропоновані розміри ставок податків, які пропонується затвердити проектами рішень, є найбільш оптимальними для досягнення встановлених цілей.

Беручи до уваги те, що розробка проектів рішень спрямована на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність належних розрахунків в АРВ витрат суб'єктів господарювання, також, не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Таким чином, у зв'язку з неналежним опрацюванням вище зазначених розділів АРВ, розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу, як передбачено вимогами розділу IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» додатку 1 до Методики.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави; та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

При цьому зазначаємо, що при визначенні показників результативності регуляторного акта наведено числові дані за перший рік запровадження проекту (АРВ Проекту рішення 1), за перший рік запровадження проекту та за п'ять років (АРВ Проекту рішення 2). Показники результативності регуляторного акта в АРВ Проекту рішення 3 взагалі не визначено.

Відповідно до пункту 10 Методики, прогнозні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом. Таким чином, у розділах VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ, прогнозні показники мають визначатися на бюджетний період, на який встановлюються ставки податку, тобто на 2018 рік.

Некоректне визначення показників результативності регуляторного акта не дозволить оцінити досягнення цілей та, відповідно, встановити на наступні бюджетні періоди ефективні ставки місцевих податків.

Розділом IX «Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта» АРВ Проекту рішення 2 встановлено, що відносно цього регуляторного акта повинно послідовно здійснюватися базове, повторне та періодичне відстеження його результативності. Базове відстеження результативності регуляторного акта буде здійснюватися до дня набрання ним чинності. Повторне відстеження результативності

регуляторного акта буде здійснюватися через рік після набрання ним чинності, але не пізніше двох років з дня набрання чинності цим актом. Періодичні відстеження результативності регуляторного акта будуть здійснюватися один раз на кожні три роки, починаючи від дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта.

Розділом IX «Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта» АРВ Проектів рішень 1 та 3 встановлено, що базове відстеження результативності здійснюватиметься до дати набрання чинності цими регуляторними актами. Повторне відстеження результативності планується здійснити через 1 рік після набуття чинності регуляторними актами.

Проте, строки реалізації проектів рішень – 2018 бюджетний рік (з 1 січня 2018 року по 31 грудня 2018 року). Отже, відповідно до статті 10 Закону, періодичні відстеження результативності акту не здійснюються, а повторне відстеження результативності здійснюється за три місяці до дня закінчення визначеного строку, якщо інше не встановлено рішенням регуляторного органу, який прийняв цей акт, але не пізніше дня закінчення визначеного строку.

Слід зазначити, що «прямі» витрати в М-тестах розраховано на поточний рік та за п'ять наступних років, що не відповідає вимогам ПКУ, відповідно до якого рішення про встановлення місцевих податків і зборів приймаються на кожний бюджетний рік (дія акта – 1 рік, розрахунок на 5 років не здійснюється).

Щодо АРВ до Проекту рішення 5

Наданий АРВ не у повній мірі відповідає вимогам Методики. Так, у розділі І «Визначення проблеми» АРВ, згідно з вимогами Методики, розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив.

Водночас, розділом І «Визначення проблеми» АРВ визначена наступна проблема: існуюче Положення не в повному обсязі відповідає вимогам статті 40 Закону про містобудівну діяльність, у зв'язку з чим його необхідно переглянути і скорегувати у відповідність до чинного законодавства України.

З розділу І «Визначення проблеми» АРВ не зрозуміло, чи впроваджується на території сільської ради це Положення, які результати його реалізації, як це впливає на життя громади (*існування /не існування нормативного акту, а також наявність визначених повноважень органів місцевого самоврядування не є проблемою*).

Тобто, розробником чітко не визначено проблему, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували її наявність, масштаб та важливість. Також, не охарактеризовано та не оцінено сфери, на яких проблема справляє найбільший негативний вплив. Зазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципом доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

Розділом II «Цілі регулювання» АРВ визначаються цілі регулювання. Проте, відсутність чітко визначених проблем громади не дозволяє визначити цілі, які планується досягти впровадженням державного регулювання.

В розділі III «Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей» АРВ, розробником визначаються альтернативи вирішення проблем, однією з яких є «Залишення існуючого положення». В описі цієї альтернативи визначено, що вона не забезпечує досягнення цілей правового регулювання у зв'язку з невідповідністю у повному обсязі існуючого Положення вимогам чинного законодавства України; іншої альтернативи чинним законодавством України для участі замовників (інвесторів) будівництва у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури територіальної громади не передбачено.

Тобто, для вирішення визначеної проблеми, існування Положення, що не відповідає вимогам законодавства, розробником запропоновано залишити існуюче Положення, що не відповідає вимогам Закону та Методики *(запропоновані альтернативи повинні тим чи іншим чином вирішувати проблему)* та, відповідно, не може розглядатися як альтернатива.

В описі альтернатив, розробником здійснюється їх вибір *(забезпечує /не забезпечує досягнення цілей правового регулювання)*. Проте, такий вибір повинен здійснюватися в розділі IV «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» АРВ на основі наведених даних у числовій (грошовій) формі та розрахунків вигод та витрат кожної з альтернатив.

Проте, при заповненні розділу III «Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей» АРВ, розробник при описі вигод та витрат для держави, громадян та суб'єктів господарювання визначив мінімальний перелік вигод та витрат, обмежився виключно їх текстовим описом, не навів жодних витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

При оцінці впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання у розділі III «Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей» АРВ зазначено, що кількість суб'єктів господарювання, які підпадають під дію регулювання, об'єктивно визначити не можливо.

Тобто, розробником не наведено кількість суб'єктів господарювання у розрізі суб'єктів великого, середнього, малого та мікропідприємництва, не розраховано витрати та вигоди таких суб'єктів від впровадження регулювання, не коректно оцінено витрати органу місцевого самоврядування на реалізацію положень акта.

Враховуючи, що в АРВ відсутня інформація про кількість суб'єктів малого та мікропідприємництва, не зрозуміло щодо необхідності проведення розрахунку Тесту малого підприємництва (М-тесту) та запровадження пом'якшувальних (корегуючих) заходів для них.

Так, в АРВ до Проекту рішення 5 не здійснено розрахунок М-тесту та відсутні розрахунки витрат суб'єктів великого та середнього підприємництва.

Окрім зазначеного, розробником не наведено алгоритм визначення запропонованих Проектом рішення 5 розмірів пайової участі (внеску) замовника у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури села.

У зв'язку з відсутністю в АРВ всіх необхідних числових даних та розрахунків витрат, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття проекту регуляторного акту, розробником не доведено, що існуючі регулювання не вирішують проблему та потребують вдосконалення, а також не обґрунтовано, що запропонований проект є найбільш оптимальними для досягнення встановлених цілей. Відсутність в АРВ розрахунків витрат суб'єктів господарювання також не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Таким чином, у зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу, як передбачено вимогами розділу IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» додатку 1 до Методики.

У розділі VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ наведено лише перелік показників результативності регуляторного акта. Відповідно до пункту 10 Методики, прогнозні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави; та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

Додатково повідомляємо, що в таблиці розділу 3 М-тесту розраховано «прямі» витрати суб'єктів малого підприємництва, до яких віднесено тільки сплату податків, хоча проектом рішення встановлюються розмір пайової участі (внеску) замовника у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури села. При розрахунку адміністративних витрат суб'єктів малого підприємництва, визначаються витрати, що не регулюються Проектом рішення 5, такі як процедури офіційного звітування та організація перевірок. В М-тесті не розраховано витрати на процедури звернення до органу місцевого самоврядування для надання необхідної документації, підписання договору тощо, що передбачено Проектом рішення 5.

В розділі 4 М-тесту, при розрахунку загальних витрат «прямі» витрати відсутні, як і сумарні витрати суб'єктів малого підприємництва на виконання вимог акту, що не відповідає вимогам Методики.

Підсумовуючи наведене вище, пропонуємо привести проекти рішень Варварівської сільської ради Долинського району Кіровоградської області «Про встановлення єдиного податку для фізичних осіб – підприємців для першої та другої групи платників єдиного податку», «Про встановлення податку на майно в частині плати за землю», «Про встановлення податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» та «Про затвердження порядку пайової участі (внеску) замовників у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури с. Варварівка» у відповідність до вимог чинного законодавства України з урахуванням наданих вище зауважень та пропозицій, а аналізу їх

регуляторного впливу – до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, з метою всебічного обґрунтування впровадження даних проектів регуляторних актів.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

**В.о. Голови Державної
регуляторної служби України**

В.П. Загородній